

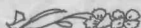
DEKLAMOVANKE.

2. Ribja modrost.

Ribice drobne,
ribice male
mamico svojo
so vpraševale:
»Mamica, to nam
ti razodeni,
kaj pač ta skorja
trda pomeni,
ki se nad vodo
je razprostrla

in nam poglede
k solncu zaprla.«
Mati je deci
odgovorila:
»Dečica drobna,
to naredila
zima je dobra.
Okna steklena
imajo hiše,
nanje ledeno

cvetje mraz riše,
Mrazek ne more
deci do kože —
ker mu na oknu
branijo rože.
Tudi vas mraza
skorja ta brani,
dokler ni bolje
na zgoranji strani...«
Maksimov.

3. O lisici.

Pritekla lisica
v naš lepí je stan,
pritekla in rekla:
»Kokot, dober dan!»

»Najlepši grebenček
ti nosiš na glavi,
najlepšega perja,
in čvrst po postavi.

Jaz tvoja sem tetka,
sem prišla v obiske,
zakolji mi putko
in tolste tri piške.«

Kokot dobrovoljček
je zletel na vejo:
»Dober dan, moja tetka,
le bliže naj grejo!

Jaz skličem kokoši
in piške in race.«
Lisica vesela
je lizala tace...

Kokot kikirikal:
»V pomoč prihite!
Sto Turkov, sto Turkov!
Vse hitro pobijte!»

Lisica pa zvita,
ni putk počakála,
prišpčila ušesa,
domov jo pobrala.

Fr. Bevk.

ČEZ POLJE BELO.

Čez polje belo
veter piše,
s snegom se podi...
Ej, ta veter, kak neumno
vedno se jezi!

Prime snežec,
pa ga vrže
prav visoko v zrak —
pa zatuli in zarjove
veter — ta bedak!

Ali snežec ne boji se:
v zraku urno razkropi se,
se poredno smeje
vetru, ki zastonj ga veje.

Gnjevoš.

